

NGƯỜI TÔI TỚ ĐƯỢC CHUẨN BỊ (MÁCCÔ 1:1-13)

Sách Phúc Âm Máccô nhảy qua 30 năm đầu của cuộc đời Chúa Giêsu, nhưng tất cả những năm tháng này đều cần thiết cho việc chuẩn bị về phương diện nhân bản của Ngài để cho sứ vụ của đời Ngài. Ngài lớn lên trong sự chia sẻ với những vất vả hằng ngày. Ngài cũng vất lộn, giống ông Giacóp, với những vắn nạn của cuộc sống. Ngài đã phải chiến đấu nhiều trận chiến trong lòng mình. Ngài suy gẫm về những nhu cầu của đất nước mình cho đến khi trái tim Ngài bùng cháy.

Chuẩn bị là điều cần thiết trong cuộc sống. Cuộc đời của Chúa Giêsu minh họa cho điều này. Chân móng của hải đăng rất cần thiết mặc dù nó nằm bên dưới mặt đất không thể nhìn thấy. Những đám san hô xây nền cho một hòn đảo và cho cây cối mọc lên trên đó. Thảo mộc gởi những nhánh rễ đi vào lòng đất tối trước khi từ trong nó bật ra hoa lá. Hãy nhìn 40 năm của Môsê phải trải qua trong hoang địa trước khi bước vào công cuộc vĩ đại của ông; một thời tuổi trẻ thật dài của Elia trước khi ông xuất hiện trước vua Akháp; tuổi trẻ của Amôt ở trong nông trại; 30 năm tập huấn của Gioan tẩy Giả. Chúa Giêsu cũng vậy! Ngài trải qua 30 năm âm thầm tại Nazareth trước khi Ngài xuất hiện cho ba năm sứ vụ công khai. Chuẩn bị cho công việc của đời mình rất quan trọng. Đừng sót ruột nếu Đức Kitô dùng thời giờ trong việc chuẩn bị bạn cho đời bạn.

CHUẨN BỊ BỞI GIOAN TIỀN HÔ

Cuốn Phúc Âm này bắt đầu với Gioan tẩy Giả dọn đường cho Đấng Thiên sai đến. Sự xuất hiện của Gioan là để làm trọn lời tiên báo về Đấng Thiên Sai, Trong sách ngôn sứ Isaia có chép rằng: *Này Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con.*

Chúng ta thấy dị nhân này xuất hiện trên sân khấu trong một cách lạ thường, *“mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng”* (1:6).

Có một bài học ở đây cho chúng ta. Thiên Chúa không phải lúc nào cũng chọn loại người mà chúng ta thích chọn. Ngài thường chọn những điều điên dại để hạ nhục những người khôn ngoan, và những gì yếu đuối... để hạ nhục những kẻ hùng mạnh (1 Côrintô 1:27-28). Nếu chúng ta chọn vị tiền hô cho Đức Kitô, thì chẳng nghi ngờ gì, chúng ta sẽ chọn người thuộc danh gia vọng tộc, tốt nghiệp đại học, được nhiều người biết đến. Người có tài hùng biện và nhà vô địch can trường của những công cuộc từ thiện to lớn. Với Thiên Chúa thì không phải như vậy. Xuất thân từ một trường không nổi tiếng, thuộc giới bình dân, không ai biết tiếng, ăn mặc như một ẩn tu trong hoang địa, Gioan chính là trường hợp được công nhận của Chúa (Matthêu 11:11).

Sứ điệp của Gioan cũng giống như cách phục sức của ông; kỳ lạ. Ông đến trước triều đình nhà vua của mình giống như bất cứ viên chức La mã nào trước đây, yêu cầu rằng phải sửa đường và xây xa lộ. *“Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để người đi”*. Cuộc canh tân thực sự luôn là cuộc canh tân của sự công chính.

CHUẨN BỊ BỞI PHÉP RỬA

Gioan và Chúa Giêsu gặp nhau, ngay lập tức Gioan nhận ra Người này không phải là đối tượng của phép rửa xá tội mà ông đang rao giảng. Trên khuôn mặt ấy sự tinh tuyền và uy quyền làm trái tim ông Gioan cảm thấy sự bất xứng của chính mình. Ngài là Con Thiên Chúa. Gioan bối rối nói *“Chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi”* (Matthêu 3:14).

Chúa Giêsu chịu phép rửa của Gioan trong sự vâng phục quyền bính được chuẩn nhận. *Vì chúng ta nên làm như vậy để giữ trọn đức công chính.* (Matthêu 3:15). Ngài đóng dấu thị thực trên sứ điệp và sứ vụ của Gioan, và công nhận ông là vị tiền hô thực thụ của Đức Kitô. Phép rửa của Gioan được tấn phong của Thiên Chúa và như thế ràng buộc trên tất cả những ai nhận biết Thiên Chúa và tự nguyện giữ giới răn của Người.

Đức Kitô là tiêu chuẩn và mẫu mực của đức công chính. Ngài chu toàn mọi bổn phận mà Ngài đòi hỏi ở người khác (1 Côrintô 10:13).

CHUẨN BỊ BỞI NHẬN LÃNH THÁNH THẦN.

Vừa lên khỏi nước, Người liền thấy các tầng trời xé ra, và thấy Thần Khí như chim bồ câu ngự xuống trên mình (Máccô 1:10). Thần Khí ngự xuống không chỉ trong cách thức của chim bồ câu nhưng còn trong hình dáng chim bồ câu (Luca 3:22). Đây là một biểu tượng. Sự hiện đến của chính Thần Khí là hiện thực. Mỗi biến cố trong cuộc đời Chúa Giêsu đều có ý nghĩa. Trong bất cứ công việc phục vụ cho Thiên Chúa nào, Thần Khí

luôn chuẩn bị cuộc đời bằng việc ban quyền lực và phương tiện. Ngài là tác nhân quan trọng cho cuộc chiến thiêng liêng.

Bởi vì Chúa Giêsu bước xuống dòng nước thánh tẩy của sự vâng phục Thiên Chúa, Ngài sẽ bước lên dưới một bầu trời mở ra với Thánh Thần ngự xuống trên Ngài, và nghe tiếng của Cha Ngài công bố Ngài là Con yêu dấu của Người.

Chúa Giêsu ra khỏi dòng nước đó là một Người mới trong một thế giới mới. Mọi liên hệ với Cha Ngài và sứ mệnh của Ngài được công bố.

CHUẨN BỊ BỞI ƠN GỌI THẦN LINH

Có tiếng từ trời (Mc 1:11). Thiên Chúa ủng hộ Chúa Giêsu và sứ vụ của Ngài, và chỉ cho quốc gia Dothái rằng Ngài là Đấng Thiên Sai (Messiah). *Thiên Chúa đã xức dầu tấn phong Đức Giêsu Nazareth với Thánh Thần và quyền năng. Đi tới đâu Người thì ân giáng phúc tới đó, và chữa lành mọi kẻ bị ma quỷ kèm chế, bởi vì Thiên Chúa ở với Người (Cvtd 10:38).* Câu này được gọi là “Phúc Âm Máccô tóm gọn” (Mark’s Gospel in a nutshell). Sau này chúng ta nghe cùng một Tiếng nói lúc Ngài biến hình. “*Đây là Con Ta yêu dấu, hãy nghe lời Người*” (Mc 9:7).

CHUẨN BỊ BỞI THỬ THÁCH

Phép rửa và cám dỗ ở đây được nhồi nhét chung với nhau. Thật khó khăn khi tiếng từ trời vừa tắt thì nghe lời thì thầm của hỏa ngục. Vừa bước ra từ lời chúc phúc của Chúa Cha sau phép rửa, Chúa Giêsu bước vào cuộc vật lộn sống mái với tà thần.

Máccô nói, *Thần khí liền đẩy Người vào hoang địa*, câu này cho chúng ta thấy Thần Khí di chuyển nhanh thế nào (Mc 1:12). “Và” biểu thị sự liên tục, cho thấy rằng cám dỗ cũng là một phần của việc chuẩn bị Người Tôi Tớ cho sứ vụ như là phép rửa của Ngài. Đau khổ và thử thách cũng nằm trong chương trình của Chúa như sự hân hoan và thắng lợi vậy. Chúa Giêsu đã “được dẫn đi” để bị cám dỗ. Đó không phải là sự tình cờ hay định mệnh, nhưng là sự bổ nhiệm của Chúa. Cám dỗ có chỗ của nó trong thế giới này. Chúng ta không thể nào phát triển nếu thiếu nó. Không có gì sai trái khi bị cám dỗ. Sự sai trái bắt đầu khi chúng ta chiều theo nó. Chúng ta không chạy đi tìm cám dỗ. Chúa Giêsu cũng không tự ý tìm cám dỗ mà bị “đẩy” vào hay bị “dẫn vào” bởi Thần Khí. Chúng ta sẽ thấy trên đường thi hành nghĩa vụ chúng ta thường đi qua bãi mìn cám dỗ nhưng Thiên Chúa là Đấng trung tín: *Người sẽ không để anh em bị thử thách quá sức; nhưng khi để anh em bị thử thách, Người sẽ cho kết thúc tốt đẹp, để anh em có sức chịu đựng* (1Côrintô 10:13). Ngài luôn làm một cửa thoát hiểm! Đề tài này rất quan trọng. Hãy cố gắng hiểu nó.